ORIGENES. MARCUS FRATER

Admont, 2. Hälfte 12. Jh.

Seite 2r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26142
Copyright: Admont, Benediktinerstift

balaã & asina eĩ. xiiii. De eode
balaã. xv. De ppheta balaã.
Itẽ de eĩde ppha scda. xvi.
xvii De ppha eiusde tercia. xviii.
De uisione v. balaã. xvii. De eo
qd fornicat ẽ in madianitis
de & qd consecrat ẽ ppls be
elphegor. xx. De eo qd scdo
ppls numerat est. xxi. De fi
liabus salphaat. & de succes
sione moysi. xxii. De eo qd
scriptũ ẽ munera tua. data
mea. & de uersitate festiui
tatũ. xxiii. De sacrificiis q̃ p
una quaq; festiuitate iubeñ
offerri. & de uotis q̃ uoueñ.
xxiiii. De ultione q̃ in madianitas
facta ẽ. xxv. De summo nu
mero filiorũ isrl. xxvi. Que
sit terre scẽ descriptio. &
terminorũq; eĩ & finiũ
qd describit dns.
Expliẽ capitula. Incipit ex
positio origenis in libro nu
meri. Omelia pma.

IVI NIS

Numeris nõmis digni sunt.
s: certis q̃busq; p̃ogatiuis
designantur hii q̃ intra nume
rũ di debeant comphendi.
Hui aut rei euidens indiciũ
continet liber hic q̃ inscribit
numeros. in q̃ refert qd ex
p̃cepto di neq; mulieres edu
cunt adnumerũ. feminine
sine dubio infirmitatis ob
staculo. neq; seruos q̃squã.
ut pote uita moribus q; de ge
neres. s: ne egyptios ullus ex
his q̃ erant admixti numeratur:
p̃fecto nec ex his ut alienigene
& barbari. s: soli numerantur
isrlite. & isti nõmis. s: a. xx.
annis et supra. & nec solus